D · N
10/9 1948

Vad angår oss statens affärer?

Efter denna paroll tycks regeringspartiet driva sin valkampanj. Man undviker, såsom direktör Bergvall betonar i torsdagens föredrag, att tala om statens affärer för att i stället tala om folkpartiets. Det anses läglig att sprida lögner om folkpartiets verksamhet än att spränga samlingar om regeringens arbete. Den taktiken tyder inte på en stark saklig position.

Tag som exempel rysskrediten. Dagens Nyheter, som eljest inte kan klaga på bristande uppmärksamhet från regeringspressens sida, har inte fått ett ord till svar på sin ledande artikel i detta ämne för några dagar sedan. Beror detta på att rysskrediten är en för obetydlig sak för att diskuteras i valkampanjen? Nej, det är omöjligt. För två år sedan förklarades i den socialdemokratiska och kommunistiska pressen att det stora avtalet var regeringens mästerverk. Det sägs inte nu, men avtalets betydelse kan man inte förneka. Detta avtal kostar oss, även om det blott tillämpas i den omfattning som nu är fixerad, lika mycket årligen som vi sparar på ransoneringen av bensin och kaffe; det totala beloppet är avsevärt större än hela den summa som vi beräknas få in enligt Marshallplanen. Någon småsak är det inte fråga om, inte ens för en regering som vid ett par tillfällen genom ett penndrag eller ett oförsiktigt uttalande på en gång kostat landet hundratals miljoner.

Saknar då avtalsfrågan all aktualitet, och kan tystnaden i regeringspressen förklaras härav? Nej, tvärtom. För ett par veckor sedan omtalades att ryssarna begär mer än de fått; de vill ha varor för hela kreditbeloppet på 1.000 miljoner, inte bara de leveranser på 280 miljoner som svenska företag redan utlovat. Och här går en klar skillnad mellan regering och opposition. Enligt oppositionens i riksdagen klarlagda mening — under riksdagsdebatten ej motsagd — får kredit inte ökas utöver det belopp som nu tagits i anspråk. Regeringen åter har genom statsoch finansministrarna förklarat att krediten kan ökas ända upp till det i 1946 års avtal förutsedda beloppet på 1.000 miljoner. Lyckas vi indriva lån på annat håll, eller blir läget bättre i Sverige, så kan vi sända mer till Ryssland — det är dess med all önskvärd klarhet angivna ståndpunkt.

Nej, regeringspartiet håller inte tyst om avtalet därför att saken är obetydlig eller inte aktuell. Den är tyst därför att avtalet inte kan försvaras. Det är och förblir skandalen framför andra sedan tre år, och det vill inte säga litet.

Hur här då avtalet förut försvarats? Låt oss gå igenom vad man haft att säga på regeringshåll. Det första — glada och självsäkra — försvaret gick på två linjer. Enligt den ena (en dumhet av hr Myrdal, som regeringen förtjust övertog) skulle inom kort, senast några år efter krigets slut, en väldig depression utbryta i Amerika. Vi skulle inte kunna vare sig köpa eller sälja i större omfattning i USA, och då vore det skönt att ha Ryssland att handla med. Det var en profetia som, likt åtskilliga andra från den sittande regeringen, angav raka motsatsen till vad som inträffade. Amerika står fortfarande på toppen av högkonjunktur, och vi gör allt för att hålla handeln uppe med detta land; däremot har vi knappast kunnat få någonting från Ryssland. Erkännas bör dock att profetian på en punkt var riktig. Det har blivit svårt för oss att köpa vad vi behöver i USA. Men detta beror inte på att USA saknar varor, utan på att vi saknar dollar — och för denna brist har regeringen själv ansvaret, bland annat genom den huvudlösa kreditpolitiken.

Den andra linjen under de absurda förhoppningarnas skede för två år sedan var att vi skulle få ett gott förhållande till Ryssland genom avtalet. Hur det har gått på den punkten vet alla. Den statsstyrda pressen och radion i Ryssland flödar av angrepp mot Sverige, och till angreppspunkterna hör att vi inte är tillräckligt flinka och tjänstvilliga i fråga om krediten, eller rättare tributen, utanordnande.

Redan efter kort tid — märk att importsparken kom fyra månader efter ryskrediten — blev regeringspartiets försvar för avtalet av helt annan art; det präglades av oro och resignation. I ledare, som borde spridas till varje väljare som pressat på beträngda skribenters förvirring, hävdade regeringsorganet dels att kreditens värde inte var större än det dystra verkligheten om vår ekonomi må emellertid lämnas därhän. Det väsentliga är å ena sidan avsikten — att avleda uppmärksamheten från att utrikesnämnden blivit allt oförderlsaktigare och att knapphet på nödvändiga varor tvingar till kraftförödande regleringar — och å andra sidan verkan — att breda folklager luras till falsk optimism.

Just denna verkan av socialdemokratisk propaganda kommer med stor åskådlighet fram i gårdagens Gallupanalys av svenska folkets syn på den aktuella ekonomiska utvecklingen. Inom den stora majoritet, nära 80 procent, som hade en bestämd mening om saken ansåg betydligt över hälften att försämringen fortgår och en fjärdedel att läget håller sig oförändrat, medan endast en åttondel tror på förbättring. Denna fördelning gäller samtliga de tillfrågade. När emellertid svaren delas upp efter de tillfrågades partisympatier skiljs materialet ut i två tydligt särhållna grupper. Socialdemokraterna är fullständigt ensamma om att i nämnvärt antal (färre än fjärdedel av de besvarande svaren) räkna med en förbättring; lägger man därtill dem som tror på oförändrade förhållanden, uppvisar regeringsanhängarna till och med en 59-procentig majoritet av optimister. Inom inget annat parti förefinns däremot den glada eller relativa tillförsikten av mer än 28 procent bestämda uttalanden, medan insikten att försämringen fortgår företräds av minst 72 procent.

Det lär inte kunna påstås att folk bilar socialdemokrater av oförbätterlig optimism. Följaktligen kan Gallupaffrorna inte betyda annat än att de svenskar som är särskilt öppna för socialdemokratisk propaganda förlorats till en syn på väsentliga realiteter som bedrövligt avviker från dessa realiteter. Inget kunde vara mera hälsosamt än om de socialdemokratiska optimisterna en stund ville överlämna innebörden av statsministern-partiledarens yttranden i radiointervjuns slutappell om ting som vi närmast måste åstadkomma. Redan kravet på att åter bygga upp den bortstyrda valutareserven innebär att vi under avsevärd tid framåt måste avstå från att själva tillgodogöra oss vårt erkänt dugliga förvaltningsjurister utan engagemang i stadens kommunalpolitik. Det kommer till stor del att bero på dessa två fristående personers insats om den officiella granskningen skall återställa det rubbade förtroendet till tjänstepolitiken inom socialreln. Behovet därvidlag har snarast blivit ytterligare styrkt genom onsdagens resolutionsmakeri vid ett möte för socialarbetare i det Wangsonska socialtjänstemannaförbundets regi. Efter intensiva förberedelser lyckades nämligen arrangörerna inte få mer än 77 av de flera tusen socialarbetarna i Stockholm att sätta betyget godkänt på Wahlbäckrieriet och protesterna mot de tjänstemän som funnit nödvändigt att blotta missförhållanden för offentligheten. En enkel kalkyl visar att de 77 inte ens kan vara mer än en bråkdel av dem som fått platser eller befordran under det system som nu skall granskas.

PRESSGRANNAR

Försöken att krympa de socialdemokratiska resurserna i valrörelsen och förstora folkpartiets fortgår med oförminskad intensitet i den regeringstrogna landsortspressen. Ett tröstlöst arbete, innebär Falu-Kuriren (fp). Läsaren behöver bara gå ut på gatan eller landsvägen och göra en liten jämförelse i fråga om affischpropagandan för att strax bli på det klara med den socialistiska sanningshalten. Det är socialdemokraterna och högern, i någon mån kompletterade av kommunisterna, som dominerar affischpropagandan. Folkpartiet kommer långt på efterkälken. Följande fakta kan icke förnekas:

1. Socialdemokraterna ha planerat 10.000 valmöten, folkpartiet 2.500 —3.000. 2. Socialdemokraterna hade 1947 över 700.000 affischer, folkpartiet 180.000. Båda ha i ärpportionellt mindre. 3. Socialdemokraterna ha i år 200 st. kopior av valfilmen, folkpartiet har 100, 4. Partiernas valdistrikter äro i år ungefärligen lika stora. Folkpartiets upplagor äro lägre än socialdemokraternas och den använda pappersmängden avsevärt lägre.

Om de kvantitativa insatserna skulle avgöra valutgången så vore oppositionen uppenbarligen dagen redan på förhand. Mängden av möten, av anvarande filmapparater, av rullande bilar, av sysselsatta talare och agitatorer besvarar ovanligt fragan vilket parti som använder mest pengar i valkampanjen.

Morgon-Tidningen (s) gör förtjänande intet försök att närma sig sanningen, utan låtsas som om hr Bergvalls redovisning kunde på något sätt förenas med dess egna uppgifter — allt vräks i en hög i en hopplös röra. Man kan med Stockholms-Tidningen (fp) spörja om det inte i detta fall vore tjänligt att Morgon-Tidningen helt enkelt anger var den förmenta penningmummen finns att hämta. Det är inte fy skam med 3 ½ milj. på två bräde. De skulle sannerligen komma väl till pass för ett parti som inte i likhet med socialdemokratin kan skaffa medel genom tvångsbeskattning av hundratusentals arbetare, även sådana som öppet eller hemligt ogillar socialism och kommunism och rösta med andra partier:

Alltså, ro hit med pengarna. Tryckfrihetsförordningen skyddar med all rätt en tidnings uppgiftslämnare. Men detta betyder inte att en tidning kan krypa bakom en anonym uppgiftslämnare och åberopa honom som vittne. Tidningen måste själv kunna ta ansvaret för de lämnade uppgifterna och bevisa att de är sanna. Om detta inte sker, får tidningen och dess ansvariga utgivare finna sig i att stämplas som lögnare. Uppgiftslämnaren står utanför. Eljest skulle ju vilken kriminalare som helst kunna öska upp en historia och få den införd utan att vederbörande tidning påtog sig något ansvar. MT har inte kunnat prestera skynten av bevis för sin djurstarke vilitöjo. Någon anledning att fortsätta debatten om detta fantasifoster finns därför inte.

I sitt senaste inlägg påstår märket F i regeringsorganet i likhet med en del raska gossar i landsorten att hr John Bergvall i år gjort sig skyldig till detsamma som C. G. Ekman år 1932. C. G. Ekman nekade till sin namnteckning på ett kvitto — eller var det en check? — utställd av en man som uträttades ha sålt kärnvapenra politiker till att stödja svindelföretag. Arekränkningen kan inte ha klarare, precisera. Den enda grundvalen för beskyllningen är en rapport från ryssnär som regeringens pressombudsman haft någonstans i bankerna. Spionagets legalitet skall inte diskuteras, säger Expressen (fp). Men de har varit dåliga i jobbet, klart overderhaftiga:

Regeringsorganet har blint och ondsinnelse accepterat spionrapporterna. Det är än så länge bara dumt. Men när fantasiuppgiften vidhålls sedan omedelbar och full redovisning getts som visar dess omöjlighet, — då blir fantasin till lögn, omdömeslösheten till hutlöshet. Framstår om vad en motparts valrörelse måste ha kostat larar ingen, Karl Fredriksson, alias Nordens Karlsson, som nu fått överta kampanjen, kan inte åberopa urskäkten att han inte förstår bättre. Det gör han, veterligen. Om honom måste fattlås att han, i svensk valrörelse lanserar argumenteringsmotoden att krekränka politiska motståndare mot bättre vetande.

I Upsala Nya Tidning (fp) görs en jämförelse mellan socialdemokraternas övertagkaricher för egen del och deras okänslighet, rent ut sagt råhet, gentemot andra:

Socialdemokraten Einar Eriksons bidrag till gärdagsdiskussionen i universitetsstaden består huvudsakligen i att förfaas sig över folkpartiets valaffisch om de rödcirkelfarade. En aktningsvärd känslighet, måste vi säga, av en man som samtidigt inte drar sig för att antyda att folkpartiet tar emot mutor under valrörelsen. Man ställs på nytt inför detta egendomliga psykologiska fenomen som så ofta möter på socialdemokratiskt håll: överkänslighet med kritik gared med nästan fullständig hänningslöshet, då det gäller att arekränka andra.

Det är uppenbart att denna tra-

KONTAKT

Försäljning av bilar och motorcyklar

Vi söker kontakt med välkänd person eller firma för Norrtäljedistriktet, gällande försäljning av

CITROËN AUTOMOBILER, TRIUMPH, 350—550 cc., GNOME RHONE, 125 cc., MOTORCYKLAR

samt reservdelar och tillbehör.

Företag med service har företräde. Skriftliga svar ställes till

CENTRALGARAGET
DIREKTÖR RAYMOND SJÖQVIST
Vanadisvägen 4, Stockholm.

Kullager säljes

1203	1605	2309	6201	6214	6308	22209
1204	1609	2310	6202	6215K	6309	22310
1205	1612	2311	6203	6220	6313	22311
1207	2205	2508	6204	6301	6408	22314K
1209	2206	2509	6205	6302	R7	22319
1210	2210	2512	6206	6303	R8	22320
1306	2211	3202	6207	6304	R9	32215
1307	2306	3203	6208	6305	ELS	NJ2215
1315	2307	3202	6209	6306	21307	NJ217
1505	2308	6209	6210	6307	21309	51107

Leverans omgående från lager.

AB VARJAG
Tel. 21 55 08. Postlåck 616, Stockholm 1.

Fabriksny Fordson bytes

Fabriksny Fordson Major 1948 med gummihjul och fullständig utrustning bytes mot ny eller begagnad Farmall A eller liknande avsedd för landsvägstransport.

Svar till Heby Tegelverk, Heby.
Tel. namnanrop "Heby Tegelverk".

Järngängad skruv

för leverans inom kort. Betydande partier. Vanligt pris. Svar till "Förbrukare 46 % rabatt", Dagens Nyheters Huvudkontor, f. v. b.

Bomullsgarn från Italien

Såsom representanter för förstklassigt spinneri äro vi i tillfälle att ännu kunna notera order å oblekt, kardat bomullsgarn upptill Ne 36 enkelt och tvinnat. Upplägnings- coops eller hantar. Erforderlig kompensation finnes. Intressenter bedes omgående kontakta oss under sign. "Leverans okt. (nov.) — A", Dagens Nyheters Huvudkontor, f. v. b.

Värme- & Sanitetsingeniör

med mångårig erfarenhet i branschen, söker på grund av tidsläget annan befattning, gärna säljare eller verkställare. Svar v. "Tidsch 1948", Dag. Nyh., Stureplan.

Textilinköpare!

Vi söka duglig, energisk och intelligent ung man, helst i 30—35-årsåldern, för att självständigt handhava inköpen för följande varugrupper: METERVAROR, GARDINER, SÄNGKLÄDER.

För rätt person med ansvarskänsla och framåtanda finnes goda framtidsutsikter. Skriftl. ansökningar sändas till

A.-B. HERMAN ENGSTRÖM ETTR.,
Fridhemsgatan 60, Stockholm.

Trivsamt kontor i Citypalatset

behöver en trevlig och vaken samt dessutom

SPRÅKKUNNIG KONTORIST

Kvinnlig el ler manlig.

Arbetet består av svensk och engelsk stenografi, någon bokföring och allmänna kontorsgrömål. Ni får ett omväxlande, självständigt arbete och god lön. Ring 10 25 91 eller sök upp disp. Ejelm.

A.B. Stig Hesselman

Norrmalmstorg 1, 3 tr., Stockholm.

Lönande fritidssysslа

erbjuder landets största obligationskonsortium intresserade personer. Förutom provision och. drifiga ombud premier. Svar märkt "C2" sändas till Svenska Obligationskassan förening, u. p. a., Stihlm 32.

Rörledningsarbete:

Nr 44. Omläggning av vatten- och avloppsledningar vid Kungl. Norrlands Trängkår o. Kungl. Västernorrlands regementa, Sollefteå, inklusive brandgamm vid "gamla lägret". Handlingar från den 10 september kl. 14.00. Deposition: 50 kronor.

Anbud senast den 24 september 1948, kl. 15.00.

Närmare upplysningar pr tel. 67 91 50 ankn. nr 10.

Pregnanbudlingar ställda hos Kunel. Fortifikationsförvaltn. byggnadsbyrån. Norrlandsgat. 26, Stihlm, med deposition, som skall insättas å postgirokonto nr 18 21 61 med angivande av entreprenadnummer. Beloppet återbetalas sedan handlingarna återlämnats.

I övrigt hänvisas till "Underrättelser för anbudsgivare", införda i Tidning för lev. till staten m. Stockholm den 10 september 1948.

KUNGL. FORTIFIKATIONSFÖRVALTNINGEN. Byggnadsbyrån.

DOLLAREXPORT

Vi söka större poster för export av följande:

Elektriska handborrmaskiner
Elektriska handslipmaskiner
Elektriska slipmaskiner
Bänkslipmaskiner
Kromvanad
Skiftnyckiar
Rörtänger 18"—16"

Anbud ställas till "Endast korta leverider", International Publicity Ali Hamngatan 22 A, Stihlm, f. v. b.

Rörledningsentreprenad

Anbud infordras å Värme-, ventilations- och sanitetstekniska anläggningar för post- och telegrafhus, Hagfors, och skola var inlämnade senast den 1 oktober 1948 kl. 14.

Entreprenadhandlingar erhållas hos Kungl. byggnadsstyrelsen, Hantverkargatan 29, Stockholm, mot postförskott eller deponerande av 50:— kronor, vilket belopp återlämnas sedan dessa handlingar lämnts deponenten oskadda, fullständiga. Avsäkrit av i "Tidning för leverantörer till staten m. m." införd kungörelse utfärdar entreprenadhandlingarna.

KUNGL. BYGGNADSSTYRELSEN.

Agar-Agar

Importör önskar komma i kontakt med förbrukare. Sv. t. "Agar-Agar", Dagens Nyheter, Stureplan.

Gammalt kinesiskt Schacksnel

och bräderet till salu. Unsnordentligt vackert arbete i elfenben. Telefon 6° 86 22.

Ni ringer, in Ej annons, desto snabbare blir Ni expedierad!

Svensk kärlek i Egypten

Elisabet Falkenberg

DOMARENS DOTTER

Kärleken flammar upp i full låga mellan den vackra, musikaliska barnbarnen och den förmögne göteborgaren under en händelserik Nilresa.

Men han var förut gift . . . Den konflikt, i stilken han invecklas, hiller på att fördärva hennes lön. Hon övervinner emellertid krisen och går ut ur den som en mogen människa.

En roman för Er som älskar kärlek i exotisk miljö.

12:50, inb. 16:—

NATUR och KULTUR

Propagandan om 'välståndet'

Också i onsdagens politiska radiointervju kom statsminister Erlander in på det ämne som varit honom kärast i valrörelsen, nämligen att Sverige enligt hans uppfattning skulle ha klarat sig särskilt bra genom efterkrigsårens ekonomiska påfrestningar. Det exempel som radiolyssnarna fick höra gällde prisnivån, som enligt levnadskostnadsindex stigit saktare hos oss än i något jämförligt land med undantag av Norge. Repliken i sak kommer omedelbart från grannlandet, där den ansedda tidningen Verdens Gang konstaterar att det norska indexet i ännu högre grad än det svenska påverkats genom statliga prissubsidier och därigenom blivit ännu mindre jämförligt med motsvarande index i andra länder. De argument som används för att dölja den dystra verkligheten om vår ekonomi må emellertid lämnas därhän. Det väsentliga är å ena sidan avsikten — att avleda uppmärksamheten från att utrikesnämnden blivit allt oförderlsaktigare och att knapphet på nödvändiga varor tvingar till kraftförödande regleringar — och å andra sidan verkan — att breda folklager luras till falsk optimism.

Just denna verkan av socialdemokratisk propaganda kommer med stor åskådlighet fram i gårdagens Gallupanalys av svenska folkets syn på den aktuella ekonomiska utvecklingen. Inom den stora majoritet, nära 80 procent, som hade en bestämd mening om saken ansåg betydligt över hälften att försämringen fortgår och en fjärdedel att läget håller sig oförändrat, medan endast en åttondel tror på förbättring. Denna fördelning gäller samtliga de tillfrågade. När emellertid svaren delas upp efter de tillfrågades partisympatier skiljs materialet ut i två tydligt särhållna grupper. Socialdemokraterna är fullständigt ensamma om att i nämnvärt antal (färre än fjärdedel av de besvarande svaren) räkna med en förbättring; lägger man därtill dem som tror på oförändrade förhållanden, uppvisar regeringsanhängarna till och med en 59-procentig majoritet av optimister. Inom inget annat parti förefinns däremot den glada eller relativa tillförsikten av mer än 28 procent bestämda uttalanden, medan insikten att försämringen fortgår företräds av minst 72 procent.

Det lär inte kunna påstås att folk bilar socialdemokrater av oförbätterlig optimism. Följaktligen kan Gallupaffrorna inte betyda annat än att de svenskar som är särskilt öppna för socialdemokratisk propaganda förlorats till en syn på väsentliga realiteter som bedrövligt avviker från dessa realiteter. Inget kunde vara mera hälsosamt än om de socialdemokratiska optimisterna en stund ville överlämna innebörden av statsministern-partiledarens yttranden i radiointervjuns slutappell om ting som vi närmast måste åstadkomma. Redan kravet på att åter bygga upp den bortstyrda valutareserven innebär att vi under avsevärd tid framåt måste avstå från att själva tillgodogöra oss vårt erkänt dugliga förvaltningsjurister utan engagemang i stadens kommunalpolitik. Det kommer till stor del att bero på dessa två fristående personers insats om den officiella granskningen skall återställa det rubbade förtroendet till tjänstepolitiken inom socialreln. Behovet därvidlag har snarast blivit ytterligare styrkt genom onsdagens resolutionsmakeri vid ett möte för socialarbetare i det Wangsonska socialtjänstemannaförbundets regi. Efter intensiva förberedelser lyckades nämligen arrangörerna inte få mer än 77 av de flera tusen socialarbetarna i Stockholm att sätta betyget godkänt på Wahlbäckrieriet och protesterna mot de tjänstemän som funnit nödvändigt att blotta missförhållanden för offentligheten. En enkel kalkyl visar att de 77 inte ens kan vara mer än en bråkdel av dem som fått platser eller befordran under det system som nu skall granskas.

De fem granskarna av hr Wahlbärj

är nu tillsatta efter den modellen att socialdemokrater och kommunister utsett sina ledamöter i den kommunala besvärsnämnden, medan folkpartiet och högern valt erkänt dugliga förvaltningsjurister utan engagemang i stadens kommunalpolitik. Det kommer till stor del att bero på dessa två fristående personers insats om den officiella granskningen skall återställa det rubbade förtroendet till tjänstepolitiken inom socialreln. Behovet därvidlag har snarast blivit ytterligare styrkt genom onsdagens resolutionsmakeri vid ett möte för socialarbetare i det Wangsonska socialtjänstemannaförbundets regi. Efter intensiva förberedelser lyckades nämligen arrangörerna inte få mer än 77 av de flera tusen socialarbetarna i Stockholm att sätta betyget godkänt på Wahlbäckrieriet och protesterna mot de tjänstemän som funnit nödvändigt att blotta missförhållanden för offentligheten. En enkel kalkyl visar att de 77 inte ens kan vara mer än en bråkdel av dem som fått platser eller befordran under det system som nu skall granskas.

Partiledarna i parken

De två partiledarnas diskussion i Vasaparken påminde rätt mycket om deras ofta återkommande meningsutbyten i riksdagen, som i regel inte ger så stor positiv behållning. Även denna gång begagnade statsministern sin vanliga taktik att undvika att ta ställning till preciserade frågor om riktlinjerna för regeringspolitiken — ett tillvägagångssätt som blir särskilt anmärkningsvärt inför ett val då medborgarna har rätt att kräva mera bestämda upplysningar om kursen. Socialiseringssträvandena ville hr Erlander rent av beteckna som ett "spöke" — han flaggade så ivrigt med socialdemokratins kärlek till frihetsvärdena att man nästan undrade om den tänker tävla med "frihetspartiet" högern. Märkvärdigt vad liberala idéer har blivit populära till höger och vänster! Man skulle dock sätta större värde på att denna omtanke om den enskildes självbestämmanderätt och rörelsefrihet tog sig mera övertygande uttryck än påbyggnader på regeringssamhället och likviktningsförsök av olika slag. En sådan frihetslekse — om vittnad även från diktaturstater i tillhivelse — är inte mycket att lita till. I synnerhet inte när de praktiska konsekvenserna av regeringstjänarderna och av samhällets anspråk att dirigera i enlighet med socialistisk åskådning gör villkoren för enskilt initiativ och enskild besstämmanderätt allt ogynnsammare.

Statsministern vägrade inte bara att tala om framtidssamhället, han var lika ovillig att gå närmare in på regeringens ansvar för de ekonomiska olycksorna efter kriget. Enligt hans framställning —» upprepad i replik efter replik — var kritiken av den ekonomiska politiken helt och hållet oberättigad. Ingo anmärkningar kunde göras mot regeringen. Statsministern påstod till och med att vad som nu förbereddes var ett rent negativt val, "ett val på kverulansen". En slutsats ger sig själv: regeringen har inte gjort några erfarenheter för egen del utan får den fortsätta att styra. I kommer samma misstegrep att upprepas och tillståndet att försämras. Det är sannerligen inte bara kverulans att söka avvärja denna katastrof.

Ett mycket betänkligt inslag i hr Erlanders bemötande av den Ohlinska kritiken var hans glorifiering av de politiska tvångsanvisningsregierna inom fackföreningsrörelsen. Han beteckande det som ett mönster av demokrati att avdelningar med majoritetsbeslut ordnar kollektivanslutning till socialdemokratiska partiet (med åtföljande tvångsbeskattning). Hr Ohlin replikerade lugnt att då är det väl mycket mera demokratiskt och betryggande för den enskildes frihet att var och en får på egen hand ta ställning i partifrågan. Att många är besvärade av det nuvarande systemet är ett faktum. Reaktionen mot den politiska likriktningen växer, och den kommer inte att betvingas genom de inpiskningsmetoder som fackföreningsledningarna på åtskilliga håll börjat använda inför valet. Här är en brännande fråga, en demokratisk angelägenhet av stor räckvidd — längt betydelsefullare än statsministern vill erkänna. I stället sökte han anklaga folkpartiet för brott mot demokratiska principer i samband med penningsamlingen till valet. Hr Erlander undvek omsorgsfullt att överta Morgon-Tidningens falska och redan vederlagda påståenden beträffande miljonsubvention av valrörelsen i Stockholm, men i stället rörde han sig med allmänna insinuationer om storfinansiellt beroende, ett påstående som energiskt och effektivt bemöttes av hr Ohlin. Han erinrade om att nazisterna på sin tid begagnade likhande konstgrepp mot de demokratiska partierna: dessa påhoda vara beodde av "plutokraterna". Kommunisterna använder sedan länge med förkärlek samma agitationsteme — och det sitter regeringen och socialdemokraterna rädda sig med att attackera i samma ohederliga stil. Agitationslänet från nazisterna och kommunisterna illustrerar socialdemokratins nödläge. Inte ens landets statsminister drar sig för att utnyttja denna demagogiska fint, fastän han är något förskräckt över sin regeringsorganet. Han vill förstås undvika att överskrida gränsen till åtrekränkning.

[ ]ndstingsskatten i norra Kalmar län fastställdes på torsdagen till kronor 3: 20, vilket innebär en höjning på 30 öre. Förvaltningsutskottet hade förslagit 3: 10. (GN, Västervik.)